

Jurisprudentie

Zaak T-585/14

**Republiek Slovenië
tegen
Europese Commissie**

„Beroep tot nietigverklaring — Eigen middelen van de Unie — Financiële aansprakelijkheid van de lidstaten — Verplichting tot betaling aan de Commissie van het bedrag dat overeenkomt met een verlies aan eigen middelen — Brief van de Commissie — Niet voor beroep vatbare handeling — Niet-ontvankelijkheid”

Samenvatting – Beschikking van het Gerecht (Derde kamer - uitgebreid) van 14 september 2015

1. *Beroep tot nietigverklaring — Handelingen waartegen beroep kan worden ingesteld — Begrip — Handelingen die bindende rechtsgevolgen sorteren — Brief van de Commissie waarbij een lidstaat informeel wordt verzocht om traditionele eigen middelen ter beschikking van de Uniebegroting te stellen — Daarvan uitgesloten — Brief die geen bindende rechtsgevolgen sorteert — Niet-ontvankelijkheid van het beroep*

(Art. 258 VWEU en 263 VWEU; verordening nr. 1150/2000 van de Raad; besluit 2007/436 van de Raad)

2. *Eigen middelen van de Europese Unie — Vaststelling en terbeschikkingstelling door de lidstaten — Aansprakelijkheid van de lidstaten — Omvang*

[Verordening nr. 1150/2000 van de Raad, art. 2, lid 1, 9, lid 1, en 17, leden 1 en 2; besluit 2007/436 van de Raad, art. 2, lid 1, a), en 8, lid 1]

1. In het kader van door de lidstaten of de instellingen ingestelde beroepen tot nietigverklaring worden als voor beroep vatbare handelingen in de zin van artikel 263 VWEU aangemerkt, alle door de instellingen vastgestelde bepalingen, ongeacht de vorm, die tot doel hebben bindende rechtsgevolgen tot stand te brengen.

Dat is niet het geval met een brief van de Commissie waarbij een lidstaat informeel wordt verzocht om traditionele eigen middelen ter beschikking van de Uniebegroting te stellen. De toepassing van de Uniebepalingen inzake de terbeschikkingstelling van de eigen middelen valt immers onder de verantwoordelijkheid van de lidstaten. Geen enkele van de ter zake vastgestelde bepalingen van besluit 2007/436 betreffende het stelsel van eigen middelen van de Europese Gemeenschappen en van verordening nr. 1150/2000 houdende toepassing van besluit 2007/436 verleent de Commissie een bevoegdheid om besluiten te nemen met betrekking tot hun uitlegging. Bovendien mag de Commissie geen afbreuk doen aan de exclusieve bevoegdheid van het Hof om uitspraak te doen over de verenigbaarheid van de gedraging van een lidstaat met verordening nr. 1150/2000. De Commissie kan dus enkel steeds haar mening te kennen geven, die de nationale autoriteiten geenszins bindt.

Voorts strekt de precontentieuze fase van de niet-nakomingsprocedure van artikel 258 VWEU er alleen toe de lidstaat in staat te stellen, vrijwillig te voldoen aan de vereisten van het Verdrag of in voorkomend geval zijn standpunt te rechtvaardigen, zodat geen van de in dit kader door de Commissie vastgestelde handelingen, met inbegrip van een brief waarbij deze instelling een lidstaat informeel verzoekt om traditionele eigen middelen ter beschikking van de Uniebegroting te stellen, bindende kracht heeft.

(cf. punten 25, 34, 38, 40, 43, 46, 48)

2. Zie de tekst van de beslissing.

(cf. punten 29-35)